

Skriftlig redegørelse

(Redegørelsen er optrykt i den ordlyd, hvori den er modtaget)

Landsplanredegørelse 2000 af 14/3 200 om lokal identitet og nye udfordringer.

(Redegørelse nr. R 11).

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

1. BAGGRUND

Landsplanredegørelse 2000 afgives af Miljø- og Energiministeriet til Folketinget på baggrund af planlovens § 2, stk 2. Landsplanredegørelse 2000 »Lokal identitet og nye udfordringer« udsendes medio marts. Denne redegørelse er en sammenfatning af landsplanredegørelsen.

Landsplanredegørelsen er en vision for den fremtidige udvikling i landet. Landsplanredegørelsen indeholder en koordinering mellem sektorministerier og rummer det overordnede sæt af overvejelser, hvorefter miljø- og energiministeren udmelder regeringens krav til regionplanlægningen.

Landsplanredegørelse 2000 har fokus på større sammenhæng mellem erhvervsudvikling og fysisk planlægning. Kompetencer, potentialer og særkender er centrale emner i diskussionen af Danmarks styrkepositioner.

Tidligere landsplanredegørelser op igennem 1990'erne har øget fokus på den internationale udvikling, og har gjort det nødvendigt at diskutere Danmark i et europæisk perspektiv.

Det globale marked, internationaliseringen og den øgede konkurrence er nu ikke længere blot fakta, som landsplanredegørelsen må forholde sig til. Emnerne er nu blevet centrale forudsætninger i landsplanlægningen, hvilket bringer samarbejde, koordinering og øget opmærksomhed på det lokale tilhørsforhold i fokus.

Derfor fik landsplanredegørelsen i sit forslag i foråret 1999 titlen »Lokal identitet og nye udfordringer«. Forslaget til landsplanredegørelse blev fremlagt i offentlig debat sommeren over. Forslaget indeholdt også et alternativ til regeringens landsplanpolitik udarbejdet af en uafhængig gruppe med repræsentanter fra erhvervslivet, kommunale organisationer, dagspressen m.v. Forslag til landsplanredegørelser

skal fremlægges til offentlig debat og skal ledsages af reelle ligeværdige alternative muligheder, efter beslutning i Folketinget den 7. maj 1997.

Debatten blev holdt i en meget konstruktiv tone, og de mange kommentarer har bidraget til en nuancering og uddybning af de fremlagte emner. De mange reaktioner viste, at det var rigtigt at sætte fokus på de lokale særkender og deres betydning for erhvervsudvikling, planlægning, transport og miljø. Ministeriet modtog kommentarer fra 13 af landets 14 amter og fra 117 kommuner enten selvstændigt eller gennem et erhvervsamarbejde. Herudover sendte en række organisationer og foreninger bemærkninger.

2. UDVIKLING I HELE LANDET

Danmark er ved indgangen til det 21. århundrede på mange måder et velfungerende land. En udbygget fysisk infrastruktur, et velfungerende uddannelsessystem og et regionalt forankret arbejdsmarked er nogle af de parametre, der gør Danmark godt rustet til overgangen til et videnbaseret samfund.

Tilgængeligheden mellem landsdelene er god - faktisk sine steder rigtig god. Byerne afspejles af den historiske og kulturelle udvikling og ligger med deres servicetilbud balanceret spredt ud over landet. Der er ikke langt for den enkelte borger til et bredt udbud af serviceydelser. Afgrænsningen mellem by og land og respekten for det åbne lands kvaliteter efterlader et markant dansk landskab overalt i landet.

Der arbejdes både nationalt, regionalt og lokalt med at løse miljøproblemer og beskytte Danmarks natur. Det er afgørende, at vi fortsat samarbejder om at sikre disse fælles værdier.

Den hastige forandring i den globale økonomi lægger pres på de enkelte lande og regioner for, bl.a. gennem den fysiske planlægning, at sikre, at de regionale særkender kan omsættes til internationale konkurrencefordele.

En fysisk planlægning, der tager hensyn til den regionale erhvervsstruktur, kan hjælpe med til at skabe økonomisk robuste regioner, der er miljømæssigt bæredygtige. Et tættere samspil mellem erhvervsudvikling og fysisk planlægning kan både give erhvervsudviklingsstrategierne et løft og give den fysiske planlægning et mere dynamisk og fremtidssikret indhold.